

Naaja H. Nathanielsen
Medlem af Inatsisartut, Inuit Ataqatigiit
/ Her

Besvarelse af § 37 spørgsmål om vedvarende energi

Kære Naaja H. Nathanielsen

Tak for dine spørgsmål. Jeg vil besvare dem et ad gangen.

03-06-2014
Sags nr. 2014-099983
Dok. nr. 1596005

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. Har Naalakkersuisut konkrete planer om at ophæve forskelsbehandlingen af forbrugere, der af egen drift har etableret anlæg med vedvarende energi, sådan at det ikke længere betyder noget, hvor i landet man bor?

Naalakkersuisut har ikke planer om at ændre i reglerne for afregning af overskudsenergi fra vedvarende energianlæg til forsyningsvirksomheder.

Reglerne for afregning af overskudsproduktion fra vedvarende energianlæg er reguleret i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 21 af 9. december 2013 om levering og salg af overskudsenergi fra vedvarende energianlæg til forsyningsvirksomheder (også kaldet 'egenproduktionsbekendtgørelsen').

Bekendtgørelsen er hjemlet i § 13, stk. 2 i Landstingsforordning nr. 14 af 6. november 1997 om energiforsyning: "Landsstyret kan træffe afgørelse eller fastsætte regler om levering af elektricitet til elforsyningsnettet fra vedvarende energianlæg."

Bekendtgørelsen er en udmøntning af Landstingsforordningens § 21, som fastsætter, citat: "Aftager Nukissiorfiit varme eller elektricitet fra andre produktions- eller distributionsanlæg, j f. § 13, fastsættes betalingen med udgangspunkt i de sparede omkostninger for Nukissiorfiit. Landsstyret kan fastsætte regler om afregningen."

Afregningstaksten for salg af elektricitet fra vedvarende energianlæg til forsyningsvirksomheden tager udgangspunkt i det brændstofforbrug, der er for forsyningsvirksomheden til at producere elektricitet i et dieselelværk. Det sparede brændstofforbrug udgør samtidig den besparelse, som forsyningsvirksomheden har ved at købe elektricitet fra et vedvarende energianlæg. Dette skyldes, at brændstofforbruget er langt den største variable omkostning i produktionen af elektricitet fra et dieselelværk.

2. Såfremt svaret er nej – hvad er Naalakkersuisuts argument for at fastholde denne forskelsbehandling.

I Naalakkersuisut mener vi, at det er et rigtigt fornuftigt princip, at betalingen for overskudsproduktion leveret til det offentlige forsyningsnet er baseret på den besparelse, der er for forsyningen og derved for samfundet. I de byer, hvor et vandkraftværk leverer forsyningen af elektricitet til lys og kraft, er der ingen besparelser

ved at købe elektriciteten fra et privat vedvarende energianlæg. Dette skyldes, at der stort set ikke er nogen variable omkostninger i produktionen af elektricitet fra vandkraft.

I de byer og bygder, hvor elektricitet produceres ved brug af olie, opnås der derimod en besparelse fra den olieforbrænding, som overskudsproduktionen giver anledning til.

Hvis man ændrede principperne for afregning, ville Nukissioffiit skulle betale for at erstatte elektricitet fra vedvarende energi (fra eksisterende vandkraftværker) med elektricitet fra vedvarende energi (overskudsproduktion fra private vedvarende energianlæg). Dette ville ikke medføre en miljøgevinst.

Det ville heller ikke give nogen reduktion af CO₂-udslippet. Til gengæld ville det betyde en direkte øget udgift for Nukissioffiit og i sidste ende for deres øvrige kunder. De øvrige kunder vil derved både skulle betale for Nukissioffiits (og dermed samfundets) investering i vandkraftværkerne og samtidig medvirke til betaling for de private investeringer i solcelleanlæg.

I Naalakkersuisut har vi derfor ingen planer om at ændre i det nuværende regelsæt.

3. Hvad er status på behovet for en ekstra turbine ved vandkraftværket i Buksefjorden og hvad forventes en ekstra turbine at koste, såfremt den bliver nødvendig?

Der er ikke plads til en ekstra turbine i vandkraftværket i Buksefjorden. Tilløbstunnellens diameter er desuden tilpasset det eksisterende anlæg med i alt 3 turbiner på 15 MW hver. Såfremt der bliver behov for en udvidelse af vandkraftværket i Buksefjorden vil det kræve etablering af en ny tunnel og et helt nyt vandkraftværk, da det eksisterende vandkraftværk allerede er fuldt udbygget. En investering, der overslagsmæssigt vil beløbe sig til mere end 1 mia. kr.

Nukissioffiit følger løbende med i Nuuks energibehov og analyserer, hvilke tekniske tiltag der mest fordelagtigt kan iværksættes, inden energibehovet fordrer en udvidelse af vandkraftværket.

I den forbindelse er det relevant at nævne, at det generelt giver rigtig god mening at have fokus på energieffektiviseringer og -besparelser. Både for den private og offentlige økonomi. Med Nukissioffiits fjernaflæsningsprojekt, som blev færdigt i 2012, er det blevet muligt for alle forbrugere i Grønland at følge deres eget forbrug af elektricitet. Via Nukissioffiits hjemmeside kan man se effekten af sine tiltag. Det kan jeg på det varmeste anbefale, at man benytter sig af. Både som privat og offentlig forbruger.

Jeg håber, at du finder besvarelsen fyldestgørende.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Kim Kielsen